Lietas Nr. 19510256024
K73-0975-25/16
ECLI:LV:ZRT:2025:0708.19510256024.1.S

Zemgales rajona tiesa

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2025.gada 8.jūlijā

Tiesnese Evita Sietniece,

piedaloties prokurorei /Persona H/,

aizstāvim zvērinātam advokātam /Persona B/,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, Krimināllikuma 312.panta otrās daļas un 323.panta pirmās daļas apsūdzēts /Persona A/, personas kods /Personas kods A/.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/ vadīja transportlīdzekli bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekme, ka arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022.gada 29.decembra spriedumu, kas stājās spēkā 2023.gada 11.aprīlī, /Persona A/ noteikts sods – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 7 mēnešiem 8 dienām. Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.janvāra spriedumu, kas stājās spēkā 2023.gada 17.aprīlī, /Persona A/ noteikts sods - brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

2024.gada 23.decembrī ap plkst.21.39 /Persona A/, zinot, ka papildsods pēc minētajiem spriedumiem nav izciests, būdams persona, kurai transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas, atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 2,91 promiles, vadīja automašīnu*/Transportlīdzeklis B/*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa Nameja ielu, virzienā no /Adrese D/, /Adrese C/, līdz izraisīja avāriju.

Šādos apstākļos /Persona A/ izdarīja noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā.

[2] Turklāt, /Persona A/ personiski izdarīja kukuļa, tas ir, materiālu vērtību piedāvāšanu valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, neizdarītu kādu darbību, un kukulis bija domāts šai amatpersonai.

2024.gada 23. decembrī ap plkst.2l.39 Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirkņa Reaģēšanas nodaļas 3.grupas inspektors kapteinis /Persona F/ un /Persona G/ (turpmāk - inspektori), pildot dienesta pienākumus, saņēma informāciju, ka /Adrese A/ automašīnas*/Transportlīdzeklis B/*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, ir iebraukusi grāvī, kuras vadītājs, iespējams, atrodas alkohola reibumā.

Inspektori /Persona F/ un /Persona G/ ieradās /Adrese A/, piegāja pie minētās automašīnas*/Transportlīdzeklis B/*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ vadītāja /Persona A/, kurš pārvietojās grīļodamies, un no viņa nāca alkoholam raksturīga smaka, un uzaicināja veikt alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpā. /Persona A/ no pārbaudes veikšanas sākumā atteicās, tad piekrita to veikt. Atrodoties pie Valsts policijas dienesta automašīnas /Persona A/, apzinoties, ka alkohola koncentrācijas pārbaude uzrādīs alkohola koncentrāciju izelpā, nolūkā izvairīties no saukšanas pie atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā nolēma /Persona F/ piedāvāt naudu.

/Persona A/, nolūkā panākt, lai valsts amatpersona - Valsts policijas darbinieks, izmantojot savu dienesta stāvokli, neveic alkohola koncentrācijas pārbaudi, un, lai konstatētais pārkāpums netiktu fiksēts, mutiski izteica /Persona F/ piedāvājumu iedot naudu 50*euro*apmērā, taču /Persona F/ šo kukuļa piedāvājumu noraidīja.

Šādos apstākļos /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[3] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /Persona A/ sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, 312.panta otrās daļas un 323.panta pirmās daļas atzina pilnībā, neapstrīdēja noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, lūdza tiesas izmeklēšanā neveikt pierādījumu pārbaudi. Atzina automašīnas*/Transportlīdzeklis B/*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vērtību 1437,50*euro*.

[4] Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurori, apsūdzēto un aizstāvi, ņemot vērā to, ka apsūdzētais savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzīst pilnībā, piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un apsūdzētajam saprotamas, kā arī tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam celtajā apsūdzībā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums šajā daļā spriedumā netiek izdarīts.

[4.1] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /Persona A/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, 312.panta otrās daļas un 323.panta pirmās daļas, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai. Lietā nav strīda par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem un juridisko kvalifikāciju, par noziedzīgo nodarījumu obligātajiem elementiem - subjektu, subjektīvo pusi, objektu un objektīvo pusi.

[5] Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

[5.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmo daļu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kā to noteic Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, 312.panta otrās daļas un 323.panta pirmās daļas sankcijas, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus.

Krimināllikuma 46.panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus. Nosakot soda veidu un mēru, tiesai jāņem vērā Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis.

[5.2] Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais ir piekritis lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tā izmantojot savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet ir ņemams vērā pie soda veida noteikšanas (skat., *piemēram, Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmumu lietā SKK-232/08*).

Tiesību doktrīnā ir atzīts, ka ziņas, kas raksturo personību un kurām ir krimināltiesiska nozīme, skar četrus cilvēka dzīves un darbības aspektus: fizisko stāvokli, psihisko stāvokli, sociālo statusu un tiesisko statusu, un to izvērtēšana ļauj, no vienas puses, noskaidrot personas noziedzīgās uzvedības cēloņus, tās noziedzīgo tieksmju stabilitāti, bet, no otras puses, noteikt maksimāli lietderīgo soda veidu, lai sasniegtu tā mērķi (skat.*U.Krastiņš, V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: /Nosaukums A/, 2018, 197. lapa*). Arī Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā atzīts, ka visplašāk soda individualizācija izpaužas apsūdzētā personības un atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu izvērtēšanā, turklāt galvenā loma ir tieši personības, tās bioloģisko un sociālo īpatnību – vecuma, dzimuma, veselības stāvokļa, ģimenes stāvokļa – izpētei, un pareiza soda noteikšana nav iespējama bez apsūdzētā atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu izvērtēšanas (skat. *Augstākās tiesas 2007./2008.gada tiesu prakses apkopojums "Apgabaltiesas kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse". Pieejams: /Tīmekļvietne A/).*

[5.2.1] Pārbaudot apsūdzētā raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka apsūdzētais uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi ir bijis 12 reizes tiesāts – divas reizes par analoga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par kādu apsūdzētais tiek tiesāts iztiesājamajā krimināllietā, proti, par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē. Apsūdzētajam iepriekš ir bijis piespriests sods brīvības atņemšanas un īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, papildsodi – probācijas uzraudzība un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Pēdējo reizi apsūdzētais sodīts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.janvāra spriedumu par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2024.gada 17.aprīlī. Sods nav izciests.

Tiesas sēdē apsūdzētais par personu raksturojošiem datiem paskaidroja, ka apgādājamo viņam nav, esot tikai mamma. Līdz apcietinājumam strādājis mežā gadījuma darbus. Ienākumi bijuši ap 800 *euro*, tie bijuši regulāri. Liecināja, ka viņam ir dzīvesbiedre ar bērnu un viņš pagaidām dzīvoja pie viņas /nosaukums/. Veselības stāvoklis esot normāls, fizisku darbu varot darīt. Narkologa, psihiatra uzskaitē nesastāv.

[5.2.2] Izvērtējot iegūtās ziņas par apsūdzēto, tiesa secina, ka iepriekš izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaits liecina par apsūdzētajam izveidojošos tendenci turpināt izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, apsūdzētais ignorē faktu, ka viņam nav tiesību vadīt transportlīdzekli, viņš sistemātiski turpina apdraudēt citas personas, kas piedalās ceļu satiksmē. Apsūdzētais nav izdarījis secinājumus par savas uzvedības neatļautību pat pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. Noziedzīgo nodarījumu atkārtota izdarīšana apliecina, ka apsūdzētais neizdara secinājumus par savu uzvedību un nevēlas laboties, kā arī ignorē un vienaldzīgi izturas pret likumpaklausību.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un Krimināllikuma 312.panta otrās daļas klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 323.panta otrās daļas klasificējams kā smags noziegums.

[6.1] Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli visu trīs noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīst savas vainas atzīšanu, izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli visu trīs noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi saskaņā ar Krimināllikuma 27.pantu veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo jaunus tīšus noziedzīgus nodarījumus apsūdzētais izdarījis nedzēstas sodāmības laikā pēc Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.janvāra un 2022.gada 29 decembra spriedumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā un 323.panta pirmajā daļā atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti alkohola ietekmē.

[6.2] Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, piemērojot panta sankcijā obligāto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, sods par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms brīvības atņemšanas veidā, sods par Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Apsūdzētajam iepriekš ticis piespriests sods īslaicīgas brīvības atņemšanas un brīvības atņemšanas veidā, tomēr gan pēc īslaicīgas brīvības atņemšanas soda un pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas apsūdzētais turpinājis izdarīt noziedzīgos nodarījumus. Šie sodi nav bijuši pietiekoši audzinoši un, konstatējams, ka pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes 2014.gadā, apsūdzētais nav spējis iekļauties sabiedrībā un būt likumpaklausīgs, ir turpinājis izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Secināms, ka apsūdzētajam iepriekš piemērotie sodi nav sasnieguši Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi. Tiesa uzskata, ka sabiedrības interesēs ir apsūdzēto izolēt no tās, savukārt apsūdzētā interesēs ir laboties, un brīvības atņemšanas sods ir šo abu nosacījumu līdzsvarojošs sods.

Tiesa atzīst, ka personas cilvēktiesību ierobežojums konkrētajā gadījumā ir samērīgs un to prasa sabiedrības drošības apsvērumi. Apsūdzētā brīvības ierobežošana nav pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta pirmās daļas “c” apakšpunktu.

[6.3] Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētajam /Persona A/ konstatējams viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un viens apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis, tad apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu brīvības atņemšanas sods nosakāms uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētajam /Persona A/ konstatējams viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis undivi apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi, tad apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu brīvības atņemšanas sods nosakāms uz 4 mēnešiem.

Tāpat, ņemot vērā, ka Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētajam /Persona A/ konstatējams viens atbildību mīkstinošs apstāklis un divi apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi, tad apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu brīvības atņemšanas sods nosakāms uz 7 mēnešiem.

Sods apsūdzētajam nosakāms atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmajai un trešajai daļai pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Nekonstatējot konkrētajā gadījumā īpašus gadījumus, lai būtu jāpiemēro pilnīgas pamatsodu saskaitīšanas princips (sk. *Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 31.punktu*), tiesa piemēro daļējas sodu saskaitīšanas principu un uzskata, ka sods apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšana uz 1 gadu 2 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

[7] Nosakot galīgo sodu apsūdzētajam, tiesai jāievēro Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas (*likuma redakcijā līdz 31.12.2024*) nosacījumi, kas noteic ka, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta otro daļu galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma. Turklāt, tā kā konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs, tad sodam pievienojama ne mazāk kā viena trešdaļa no neizciestā soda, kā tas noteikts Krimināllikuma 51.panta $1.^1$ daļas 2.punktā.

Apsūdzētais nav izcietis ar Zemgales rajona tiesas 2025.gada 10.februāra lēmumu noteikto galīgo sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2022.gada 29.decembra sprieduma un Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.janvāra sprieduma.

Ar šo spriedumu noteiktajam sodam uz sprieduma taisīšanas dienu pievienojama daļēji neizciestā brīvības atņemšanas soda daļa 2 mēneši un 10 dienas un papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana neizciestā soda daļa 7 gadi un 6 mēneši; pilnībā pievienojama papildsoda – probācijas uzraudzība neizciestā soda daļa 1 gads 7 mēneši 8 dienas, un galīgais sods /Persona A/ nosakāms brīvības atņemšana uz 1 gadu 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem un 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 7 mēnešiem un 8 dienām.

[7.1] Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 138.^{2}pantu apsūdzētajam /Persona A/ nosakāms pienākums nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes ierasties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai probācijas uzraudzības soda izciešanas uzsākšanai.

[8] Procesuālos izdevumus lietā veido samaksa aizstāvim /Persona B/ par sniegto juridisko palīdzību 100*eur*o apmērā.

Minētie procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā pilnā apmērā, jo tiesas izmeklēšanā nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 85.pantā un 368.panta ceturtajā daļā paredzētie apstākļi, lai apsūdzēto no procesuālo izdevumu samaksas atbrīvotu. Tiesas izmeklēšanā nav konstatēts, ka apsūdzētais būtu maznodrošināts vai trūcīgs.

[8.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529. panta pirmās daļas 2. punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[9] Krimināllikuma 70.^{14} panta 1.^{1} daļa noteic, ja izdarīts šā likuma 262.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

[9.1] Apsūdzētā vadītais transportlīdzeklis */Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, pieder fiziskai personai /Persona C/, tāpēc lemjams jautājums par transportlīdzekļa pilnas vai daļējas vērtības piedziņu no apsūdzētā par labu valstij. No lietā esošās procesa virzītā uzziņas redzams, ka 1998.gada izlaiduma transportlīdzekļa */Transportlīdzeklis B/* , vidējā tirgus vērtība ir 1437,50*euro*.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /Persona A/ atzina*/Transportlīdzeklis B/* vērtību 1437,50*euro*.

[9.2] Transportlīdzekļa vērtība ietver sevī transportlīdzekļa reālu un patiesu novērtējumu, ņemot vērā tā modeli, izlaiduma gadu, nobraukumu, motora tilpumu, iespējamos bojājumus un tml.. Tiesai nav pamata apšaubīt transportlīdzekļa */Transportlīdzeklis B/*tirgus vērtību, kas ir 1437,50 *euro*.

[9.3] Tiesa uzskata, ka no apsūdzētā par labu valstij piedzenama transportlīdzekļa pilna vērtība 1437,50 *euro*. Lietā esošās ziņas par apsūdzētā finansiālajām iespējām, mantisko stāvokli liecina, ka apsūdzētajam pirms aizturēšanas bija pastāvīgi ienākumi, ko viņš apliecināja tiesas sēdē.

Piespiedu ietekmēšanas līdzeklim ir jēga tad, ja persona to reāli var samaksāt, tā izjūtot minēto kā sekas savai neatļautajai un sodāmajai rīcībai.

[9.4] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 11.^{1} punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš labprātīgai izpildei daļā par ar noziedzīgu nodarījumu saistītas mantas, proti, automašīnas vērtības piedziņu– 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par mantas vērtības atlīdzināšanu.

[10] Lietiskie pierādījumi, kas glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirknī – papīra aploksne, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053311, kurā atrodas mikrodaļas un mikroplēves; papīra aploksne, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053310, kurā atrodas *cultiplast* tamponi ar

saskarsmes pēdām; papīra aploksne, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053313, kurā atrodas smaržu pēda, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, iznīcināmi.

[10.1] Mobilais telefons, kas iepakots aploksnē, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053312, un glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirknī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, atdodams /Persona A/.

[10.1.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta ceturto daļu nosakāms, ka gadījumā, ja /Persona A/ divu mēnešu laikā no paziņojuma par lietisko pierādījumu saņemšanu nav tos izņēmis, lietiskie pierādījumi, kas glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirknī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta ceturto daļu iznīcināmi.

[11] Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav piemērots un tā piemērošanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.pantu nav pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /Persona A/par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Atzīt /Persona A/par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Atzīt /Persona A/par vainīgu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu (*likuma redakcijā līdz 31.12.2024*), sodus daļēji saskaitot, sodu /Persona A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo, $1.^{1}$ daļu un trešo daļu (*likuma redakcijā līdz 31.12.2024*) noteiktajam soda daļēji pievienot pēc Zemgales rajona tiesas 2025.gada 10.februāra lēmuma neizciesto brīvības atņemšanas sodu un papildsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, pilnībā pievienot neizciesto sodu – probācijas uzraudzība, un galīgo sodu /Persona A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem un 6 mēnešiem, probācijas uzraudzību uz 1 gadu 7 mēnešiem un 8 dienām.

Noteikt /Persona A/ galīgo izciešamo brīvības atņemšanas sodu sprieduma pasludināšanas dienā –1 gads 3 mēneši.

Noteikt /Persona A/ pienākumu nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes ierasties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai probācijas uzraudzības soda izciešanas uzsākšanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma $70.^{14}$ panta $1.^{1}$ daļu piedzīt no /Persona A/par labu valstij pilnīgu transportlīdzekļa */Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, vērtību 1437,50 *euro*.

Piedzīt no /Persona A/ procesuālos izdevumus 100 *euro*, kas saistīti ar aizstāvja zvērināta advokāta /Persona B/ juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā pēc norīkojuma.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu daļā par ar noziedzīgu nodarījumu saistītās mantas vērtības un procesuālo izdevumu piedziņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par mantas vērtības atlīdzināšanu.

Lietiskos pierādījumus - papīra aploksni, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053311, kurā atrodas mikrodaļas un mikroplēves; papīra aploksni, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053310, kurā atrodas *cultiplast* tamponi ar saskarsmes pēdām; papīra aploksni, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053313, kurā atrodas smaržu pēda, kas glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirknī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, iznīcināt.

Mobilo telefonu, kas iepakots aploksnē, kas aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.23-053312, un glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirknī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, atdot /Persona A/.

Noteikt, ka gadījumā, ja /Persona A/ divu mēnešu laikā no paziņojuma par lietisko pierādījumu saņemšanu nav tos izņēmis, lietiskos pierādījumus, kas glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirknī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta ceturto daļu iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darbdienu laikā Zemgales apgabaltiesā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2025.gada 29.jūlijā.

Tiesnese E.Sietniece